

Berk Cömert

Az

Az

UPAS Yayın

-17-

“Az”

Berk Cömert

Mayıs 2019

upas.evvel.org

Yayına Hazırlayan
Zafer Yalçınpınar

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Berk Cömert (1990, İstanbul)

Dokuzuncu ayın dokuzuncu günü doğan,
Artistik Bellek mensubu, gazeteci.

Az

Bekleyen Yarın
Umut Sopsı
Vadedilen Bahçe
Okusana
Bugün
Karar Verildi

Bekleyen Yarın

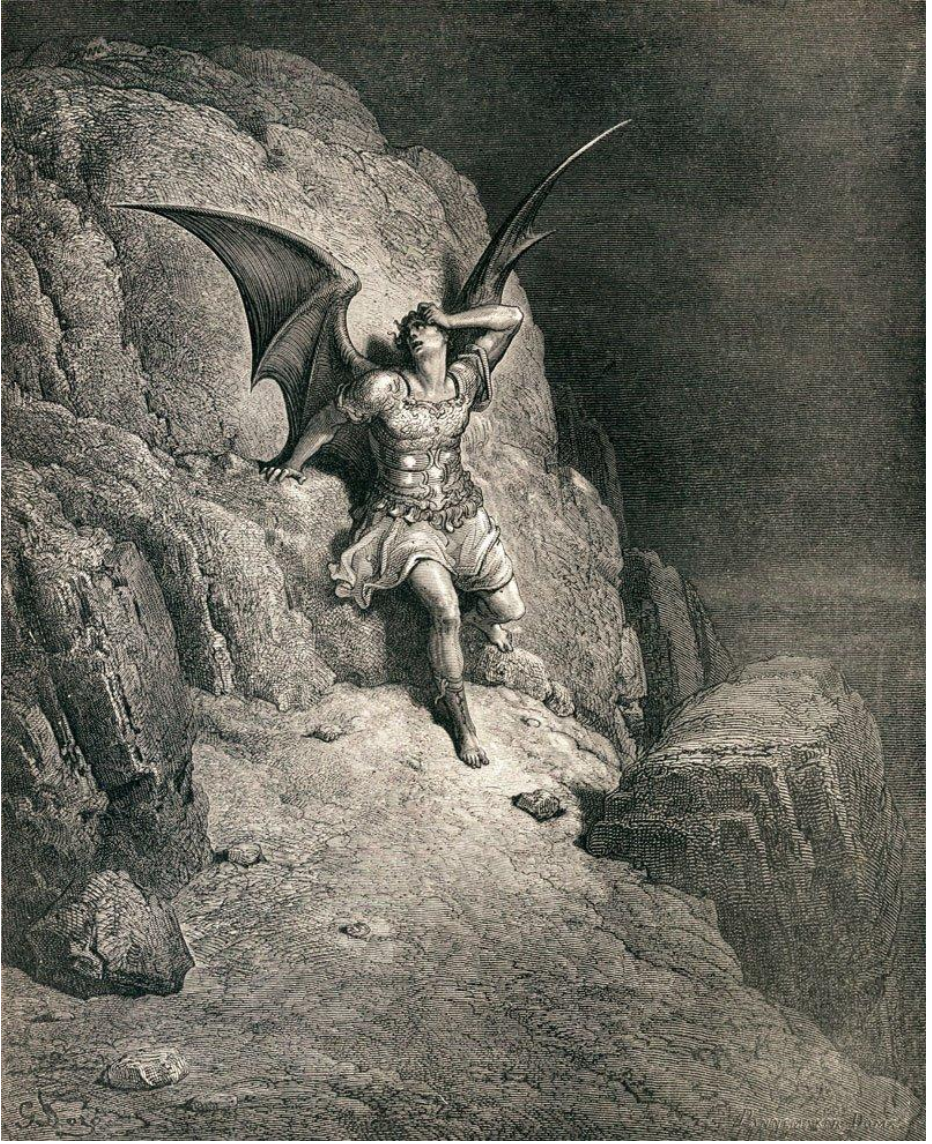
Uyuşuk ayaklar,
tökezleyerek musluğa koşuyor.
İsli bir ayna,
aynada tek bir göz,
altında iki çukur.

İki musluk var,
ikisi de tanıdık.

Kırmızı olan açılıyor,
şarap gibi damlıyor gece.

Dayıyor ağzını,
9 saniye içiyor,
ya da 90.

Unutuyor yatağı,
toprağa uzanıyor yeniden.

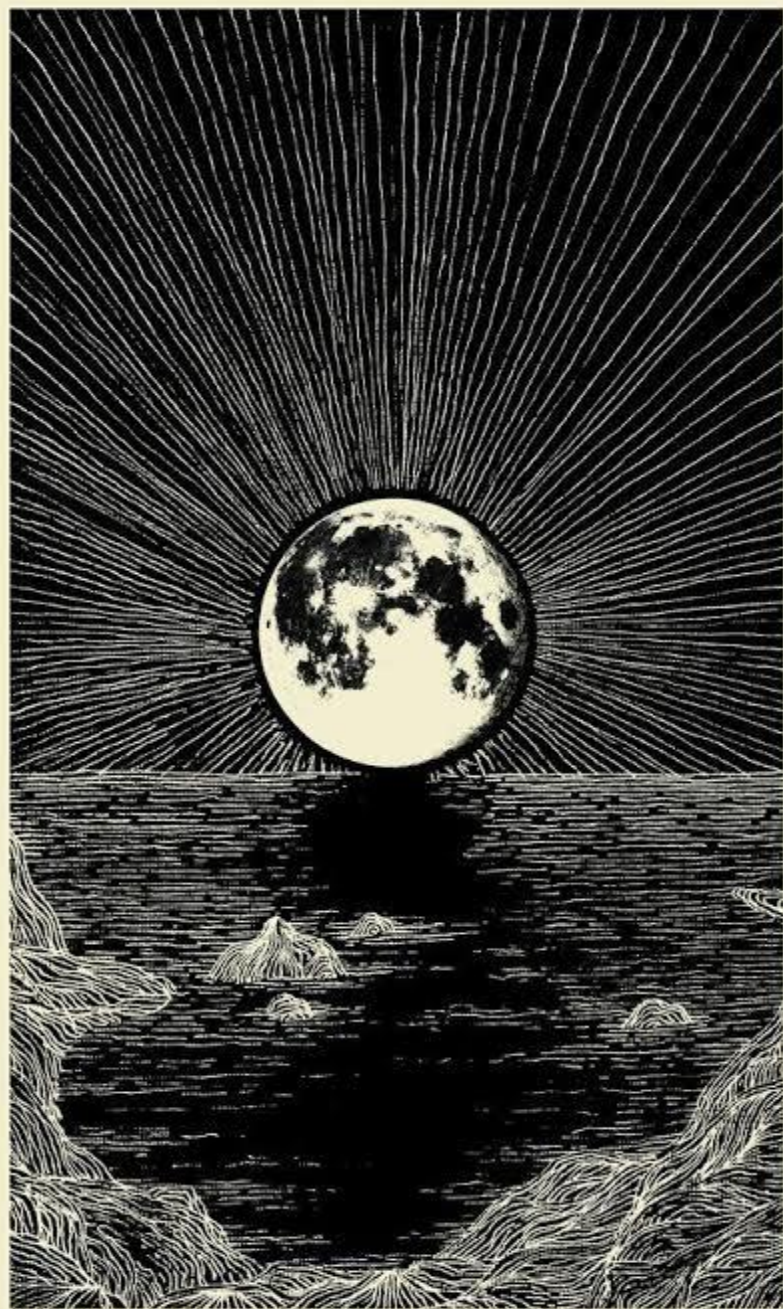

"Paradise Lost" çizimlerinden...
Gustave Dore, 1870

Umut Sopası

Elim bir kaza oldu!
Yerde düzen,
fezada birlik bozuldu.
Kaybettik yalanı.
Haykır!
Doğrular yaktı elleri.
Umut sopalı yarınlardan
nasıl kaçacağız şimdi?
Sus!

Vadedilen Bahçe

Hiç konuŖulmamıŖ bir dil,
hiç hatırlanmayan bir anı,
bir rüyada figüransın.

Bunun esası;
vadedilenin bahçesinde
kendi gölgede dinlenirken,
yaŖadığın sefanın mükâfatı...

Tek kokuyla geldin,
tek nefesle buldun yolu.
Alıp vurdun bal güneŖi,
geceye, sabaha, zamana.

IŖsıksız parlayansın.

Okusana

Hadi saysana bulutları
ya da ateş et sönen yıldızlara,
kalem kâğıt bul,
karala bir şeyler.
Arasana bir çocuğu,
yetiş ağlayışına
sakızı ağzından düşmeden.

Rüzgâr olsana şimdi,
parklarda salıncakları sallasana,
üfle umutsuzluklara.
Soru içeren dizeler kadar
sakin misin bu dünya akşamında,
sakin olsana.

Bayram oturmasından
tam sıkılmaya başladığın ânda
kalkmış gibi ol.

Emir versene kendine,
sev en fakiri,
sev en umutsuzu.

Saysana paranı,
kaç nefeslik ömrün var?
Say nefesini.

Üşüdüğün için yaksana
oturduğun barı.
Yan doğan güneşle,
güneşi bulsana.

Bugün

Samimiyetsiz bir selam,
sakar bir hayvan koşuşu.
Fısıltılar, gerçeksiz fısıltılar.
Doğrusuz cümleler,
ülkesiz bayraklar,
ağaçsız ormanlar,
hayatsız. Hayatsızlar...

Kim bırakabilir bulutların üstüne bizi,
ya da hangi bulut taşıyabilir beni.
Müdavimleri kahrolmuş bir park,
içmeden gülemeyenler.
Bugün hepsine şahit.

Şimdi dik gözlerini,
dik gözlerini topraktan doğan,
betona dönen,
etle ölen şehre.
Kıpırdama artık yer yok.
Sıkıştık işte bakışlara,
bellek üstü,
bellek altı...

Karar Verildi

Öptüğün kuru toprak değil,
koskoca bir asfalt.
Terlemiş,
tozlu.

Yanımdasın erimiş zifte yapışmış itin.
Koklamaya çalış, yarın gibi kokuyor.

Güneş fazla tepede, susadın.
Elinde bak, litrelik viski.
Dik kafana, o leşten ilham ala ala...

Gökyüzüne odaklandın,
orada kargalar var.
Kodumunun kargaları...
Ama bunlar çok renkli,
düşünüyorsun,
kargalar ebemkuşağına dönüşüyor,
gökte hepsi birleşip ebeni...

Yerdesin, yığıldın.
Yanımdan bir atsız karınca geçiyor,
bildiğin karınca işte.
Biri ona söylesin,
öptüğü kuru toprak değil.

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2019